

Дело C-92/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

25 февруари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Finanzgericht Düsseldorf (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

5 февруари 2020 г.

Жалбоподател:

Rottendorf Pharma GmbH

Ответник:

Hauptzollamt Bielefeld

FINANZGERICHT DÜSSELDORF (ФИНАНСОВ СЪД, ДЮСЕЛДОРФ)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

по дело

Rottendorf Pharma GmbH [...]

– жалбоподател –

[...]

срещу

Hauptzollamt Bielefeld, [...]

ОТВЕТНИК –

относно мита

четвърти съдебен състав [...]

след проведеното съдебно заседание от 5 февруари 2020 г. определи:

Спира производството по делото.

На основание член 267, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос: **[ориг. 2]**

Трябва ли член 239, параграф 1, второ тире от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че допуска възстановяване на мита в случай като разглеждания в главното производство, при който внесените от заинтересованото лице необщностни стоки са реекспортирани извън митническата територия на Общността и обстоятелствата, довели до възникване на митническото задължение, не се дължат на груба небрежност от страна на заинтересованото лице?

Определението не подлежи на обжалване.

Мотиви:

I.

1. Жалбоподателят произвежда и продава лекарствени продукти. През октомври 2008 г. Hauptzollamt (Главна митническа служба), ответник в главното производство, издава разрешение за износ на общностни стоки като одобрен износител.
2. През декември 2014 г. жалбоподателят декларира пред ответника Hauptzollamt внесени от Съединените американски щати 12,5 kg ertugliflozin, който той иска да използва за производството на лекарства, за допускане за свободно обращение. Ответникът Hauptzollamt приема декларациите и определя на жалбоподателя мито в размер на 181 491,82 EUR. Служителят, отговарящ за вноса при жалбоподателя, отбелязва в неговата информационна система внесения ertugliflozin като продукт на Общността, използвайки съкращението „IM“.
3. Впоследствие жалбоподателят решава да преобразува внесения ertugliflozin в режим на активно усъвършенстване. Поради тази причина той иска от Hauptzollamt да му издаде със задна дата разрешение за тази цел. Ответникът Hauptzollamt издава на жалбоподателя разрешение със задна дата от 1 декември 2014 г. за режим на активно усъвършенстване с отложено плащане за производството на лекарствени продукти от **[ориг. 3]** внесения ertugliflozin и анулира приетите за допускане за свободно обращение митнически декларации. Той посочва на жалбоподателя, че за приключването на активното усъвършенстване преработените продукти трябва да бъдат представени в Zollamt Beckum (митническо бюро Бекум) и да бъдат реекспортирани извън митническата територия на Общността, като се посочи код 3151 или да получат друго митническо направление.

4. Поради анулирането на митническите декларации за допускане за свободно обращение Hauptzollamt възстановява на жалбоподателя определеното мито.
5. През март и април 2015 г. жалбоподателят изнася от митническата територия на Общността за Съединените американски щати общо 219,361 kg лекарствени продукти, произведени от ertugliflozin и 4,31 kg непреработен ertugliflozin. В рамките на предоставеното му разрешение като одобрен износител, декларира износа на преработените продукти и на ertugliflozin като ползва кодове 1000 и 1041, тъй като след анулирането на митническите декларации за допускане за свободно обращение служителят, който отговаря за вноса, е пропуснал да отбележи в информационната система на жалбоподателя ertugliflozin като необщностна стока. Поради това изнасяните от жалбоподателя преработени продукти и ertugliflozin не са представени в митническо бюро Бекум.
6. Ответникът Hauptzollamt определя на жалбоподателя мито в размер на 179 241,32 EUR, тъй като ertugliflozin и преработените продукти са отклонени от митнически надзор.
7. Жалбоподателят подава жалба по административен ред срещу това решение. Иска и възстановяване на определеното мито. Изтъква, че: при първото прилагане на режима на активно усъвършенстване погрешно е използвал неправилен код. Стоките обаче действително били реекспортирани и поради това не били включени в икономическия оборот на Общността.
8. Hauptzollamt отхвърля като неоснователна жалбата срещу определянето на митата. Съдебният състав отхвърля подадената от жалбоподателя **[ориг. 4]** жалба с решение, което е влязло в сила. Митническото задължение е възникнало съгласно член 203, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) (наричан по-нататък „Митническият кодекс“ или „МК“). Посочването на код 1000 или 1041, предвиден за износ на общностни стоки, вместо код 3151, води до това, че на изнесените в Съединените щати преработени продукти и непреработения ertugliflozin, неправилно е бил признат митнически статус на общностни стоки. Подадените от жалбоподателя декларации за износ с неправилни кодове 1000 и 1041 могат да бъдат коригирани по член 78, параграф 3 от МК, тъй като жалбоподателят е искал да декларира реекспорт на необщностни стоки след активно усъвършенстване и преработените продукти и ertugliflozin са реекспортирани извън митническата територия на Общността. Това обаче не променя факта, че в отклонение от предоставеното разрешение необщностните стоки не са били представени в митническото бюро Бекум преди действителното им реекспортиране извън митническата територия на Общността. Действителното реекспортиране на преработените продукти и на ertugliflozin извън митническата територия на

Общността не е пречка за възникването на митническото задължение, нито води до погасяване на митническото задължение.

9. Поради това ответникът Hauptzollamt отказва възстановяване на митото по член 239 МК. Жалбоподателят очевидно е проявил груба небрежност. Той е могъл да избегне използването на неправилния код, който в крайна сметка е довел до възникване на митническото задължение, като само прочете предоставените му разрешения. Освен това му било указано използването на правилния код. Не било налице и особено обстоятелство. В сравнение с други оператори жалбоподателят не бил в изключително положение.
10. След неуспешно обжалване по административен ред жалбоподателят подава жалба по съдебен ред, в която твърди, че: реекспортирането на необщностни стоки представлява особено обстоятелство. Грешката при въвеждане на данните като причина за възникването на митническото задължение не е можела да бъде избегната чрез прочит на разрешенията. [ориг. 5]
11. Ответникът Hauptzollamt поддържа, че: грешката, допусната от служител на жалбоподателя при въвеждането на кода не може да се счита за особено обстоятелство. Освен това била налице груба небрежност. Именно поради сложността на съответните разпоредби служителите на жалбоподателя е трябвало да се запознаят със съображенията, изложени в разрешенията.

II.

12. Решаването на спора зависи от тълкуването на член 239, параграф 1, второ тире от МК.
13. В главното производство може да са налице особени обстоятелства по смисъла на член 239, параграф 1, второ тире от МК. По общо правило такива особени обстоятелства са налице, когато икономическият оператор се е намирал в изключително положение спрямо останалите оператори или когато предвид отношенията между икономическия оператор и администрацията би било несправедливо да се остави този оператор да претърпи вреда, която той не би претърпял при нормално развитие на обстоятелствата (решение от 29 април 2004 г., C-222/01, ECLI:EU:C:2004:250, т. 63 и сл.).
14. Възможно е жалбоподателят да се е намирал в изключително положение. В решение от 12 февруари 2004 г. C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, в точка 34 и сл. Съдът посочва, че реекспортирането на необщностна стока безспорно не е пречка да се приеме, че възниква митническо задължение по член 203, параграф 1 от МК. Запитващата юрисдикция обаче трябва да провери дали са изпълнени условията за възстановяване на вносните мита по член 239, параграф 1 от МК. В точка 68 от заключението си от 12 юни 2003 г. по дело C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, генералният адвокат Tizzano посочва, че сложността на приложимите към фактите по делото разпоредби и професионалният опит на икономическите оператори са основание да се

приеме, че е налице особен случай, при който може да се стигне до възстановяване на митата по член 239 от МК.

15. В делото по главното производство, като се има предвид протичането на режима на активно усъвършенстване, предоставен на жалбоподателя със задна дата, от негова гледна точка става въпрос за сложна **[ориг. 6]** хипотеза. Едва през октомври 2008 г. предварително му е било разрешено като одобрен износител да изнася общностни стоки. Той обаче подава декларации за износ пред компетентното митническо бюро Бекум за преработените продукти и ertugliflozin. При декларирането обаче е използвал неправилен код поради грешката на един от служителите му при вписването на данните, което в крайна сметка е довело до това, че необщностните стоки не са били представени преди реекспортирането им.
16. Предвид изложеното от Съда в решение от 12 февруари 2004 г., C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, в точка 34 и сл. и съображенията на генералния адвокат Tizzano в заключението му от 12 юни 2003 г., C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, в точка 68, съдебният състав счита, че е възможно и в делото по главното производство да са налице особени обстоятелства по смисъла на член 239, параграф 1, второ тире от МК. В подкрепа на тази теза говорят и правилата в член 900, параграф 1, буква д) и е) от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3).
17. Съдебният състав е убеден, че при липса на груба небрежност от страна на жалбоподателя няма пречка да се възстанови митото, определено от ответника Hauptzollamt. При разглеждане на въпроса дали е налице груба небрежност на заинтересованото лице следва да се вземе предвид по-специално сложността на разпоредбите, чието неизпълнение води до пораждаване на митническото задължение, както и опитът и дължимата грижа на икономическия оператор (решения от 13 септември 2007 г., C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, т. 174 и от 20 ноември 2008 г., C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, т. 40). По отношение на опита на икономическия оператор следва да се провери дали професионалната му дейност се състои основно във вносни и износни сделки и дали той вече притежава известен опит в осъществяването на тези сделки (решения от 13 септември 2007 г., C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, т. 188 и от 20 ноември 2008 г., C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, т. 50).
18. Разпоредбите, чието неизпълнение поражда митническото задължение, са сложни. С оглед на разрешението за **[ориг. 7]** активно усъвършенстване със задна дата жалбоподателят е изправен пред сложна хипотеза на митническото право. Освен това не е имал опит по отношение на режима на активно усъвършенстване. Що се отнася до възражението на ответника Hauptzollamt, че именно поради сложността на приложимата в тази област

правна уредба служителите на жалбоподателя е трябвало да се запознаят с изложените в разрешенията съображения, съдебният състав е убеден, че не е възможно да се направи извод за наличието на груба небрежност от страна на жалбоподателя. Напротив, декларацията за необщностни стоки под неправилен код и непредставянето на стоките преди реекспортирането им са извършени поради техническа грешка, допусната от служител на жалбоподателя. Всъщност служителят, отговарящ за обработката на вноса, е пропуснал след анулирането на митническите декларации за допускане за свободно обращение да отбележи в компютърната система на жалбоподателя ertugliflozin като необщностна стока. Тази грешка не можела да бъде избегната чрез прочит на разрешенията.

[Подписи] [...]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ